

Praha, 7.5.2007

Posudek na diplomovou práci v oboru učitelství francouzštiny pro 2. a 3. stupeň

Autor: LENKA ŠKODOVÁ

Název: VYUŽITÍ INTERNETU PRO VÝUKU FRANCOUZSKÉHO JAZYKA

Autor posudku: Doc PhDr. Marie Fenclová, CSc.

Lenka Škodová zvolila téma, ke kterému má osobní blízko, nebo jako

posluchačka učitelského oboru v kombinaci s matematikou dosáhla srovnatelně vysokého stupně počítačové gramotnosti a s Internetem sama široce zachází.

Její primárním cílem při tvorbě diplomové práce bylo nashromáždit

maximum dostupných praktických informačních zdrojů, které mohou být užitečné pro učitele (a poté i žáky) francouzštiny v souvislosti s využíváním Internetu.

V první části práce stanovila jakousi stupnici internetových dovedností učitele – od elementární schopnosti mechanického vyplouvání stránek či dalších údajů po komplexní umění tvorby programů pro distanční vzdělávání.

Další část je jakousi „kuchařkou“, tj. přehledným souborem praktických rad ohledně uživatelského softwaru pro učitele.

Poté se autorka vnuje různým okruhům využití Internetu přímo v práci učitele francouzštiny – získávání informací o aktuálním dění, přístup k encyklopediím, výměna didaktických zkušeností mezi učiteli francouzštiny atd. Dále upozorňuje na možnosti zapojení Internetu do práce celé třídy – interaktivní komunikace, projekty, eTwinning.

Cenný je následující soubor „užitečných internetových stránek pro výuku francouzského jazyka“ (s. 35 – 44). Tato část je hodnotným příspěvkem autorky pro postupné zpřístupňování Internetu českým franštinářům.

Poslední část je ukázkou osobní diplomantěiny zkušenosti z učitelské praxe, v níž sama využila Internetu.

Problémem této diplomové práce je nevyrovnanost mezi prakticky přínosným záměrem a částou formulační neobratností. Některé výroky jsou až nesrozumitelné: např. s. 10: „Ělánek charakterizuje hlavní problémy počítačové výuky, které jsou poplatné nejen ruskému jazyku, ale cizím jazykům obecně“. Nebo poslední odstavec podkapitoly 3 na (s. 13) nemá podobu věty. Na s. 12 je čtvrtý odstavec vybudován tak, že z toho logicky vyplývá následující: jelikož Francouzi jsou hrdý národ, je třeba při hledání informací na internetu používat francouzštinu, nebo s francouzským webem se obtížněji zachází. Volba výrazů je mnohdy překvapivá, jako např. (s. 29) filosoficky vyznívající

pravdivost ve viti „pøedností oficiálních stránek, které existují v rámci Ministerstva kultury, èi organizací zajímavých se o francouzskou kulturu, je jejich pravdivost“. V závirech (s. 63) se zjevnì nejedná o využití internetu ve škole „z pohledu rùzných humanitních vid“, ale z pohledu urèitých vyuèovacích pøedmitù. Nikterá konstatování zarážejí obsahovou banálností, jako když se napø. na s. 13. doèítáme, že „chce-li uèitel používat poèítaè ve výuce, musí se na to dobøe pøipravit. Nejprve se musí sám seznámit s prací s poèítaèem a Internetem, teprve poté se mùže pokusit tyto dovednosti využít i pro obohacování žákù...“.

Po technické stránce je práce velmi dobøe provedena, je vybavena èetnými zajímavými pøílohami.

Práci doporuuji k obhajobì.

Doc. PhDr. Marie Fenclová, CSc.